

“ସଫଳତାର ରୁମ୍ବକ - ମିଶିବା ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା”

ସ୍ନେହର ସାଗର ଭିତରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମାହିତ ହୋଇଗଲା । ଏହିଭଳି ସର୍ବଦା ସ୍ନେହରେ ସମାହିତ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହର ଅନୁଭବ କରାଇଗଲା । ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ଏକାଭଳି ବିଚାର ମିଳନର ସମ୍ପର୍କକୁ ଦେଖି ହରଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଉଡି ଉଡି ଆସୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଉଡିବାର କଳାରେ ରହିବାର ବରଦାନ ସ୍ନେହ ହିଁ ପ୍ରାୟତଃ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ବାପଦାଦା ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ଉପହାସ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖି ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ନେହର ପୁଷ୍ପ ବର୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାନ ସଂକଳ୍ପର ମିଳନ ଏବଂ ଆଗକୁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସଂସ୍କାରର ମିଳନ - ଏହିଭଳି ମିଳନ ହିଁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରିବା ଅଟେ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା । ସଂକଳ୍ପର ମିଳନ ଏବଂ ସଂସ୍କାରର ମିଳନ - ଏହିଭଳି ମିଳନ କରିବା ହିଁ ନିରମାଣଚିତ୍ତ ହୋଇ ନିମିତ୍ତ ହେବା । ଏବେ ଧୀରେ ଧୀରେ ନିକଟକୁ ଆସିବାରେ ଲାଗିଛି ଏବଂ ଶେଷରେ ଆସି ହିଁ ଯିବ । ସେବାର ସଫଳତାର ଲକ୍ଷଣ ଗୁଡ଼ିକକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ହରଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ସଦାକାଳର ସ୍ନେହୀ ହୋଇ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ସ୍ନେହର ତରଙ୍ଗ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିଁ ସ୍ନେହ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ଦାନ ପୁଣ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବଦା ନିଜ ଘରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ସ୍ନେହ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜେ ହିଁ ହେଉଛି ନିଜର ସବୁଠାରୁ ପରିଷ୍ଟ ଘର । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କର ତା’ ପରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରଠାରୁ, ତା’ ପରେ ବିଶ୍ୱଠାରୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ସ୍ନେହ, ନିଷ୍ଠା, ଶ୍ରଦ୍ଧା ଏବଂ ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହ, ହାର୍ଦ୍ଦିକ ସ୍ନେହ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ସହାନୁଭୂତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ଦୟାଶୀଳ ଏବଂ ଦାତା ପଣିଆର ସଂସ୍କାର ସ୍ନେହ ଆବିଷ୍କାର ହୋଇଯାଏ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସ୍ନେହ ମିଳନ, ସଂକଳ୍ପର ମିଳନ, ବିଚାରର ମିଳନ ଏବଂ ସଂସ୍କାରର ମିଳନ । ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସର୍ବଦା ସର୍ବଗ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ ସହଜରେ ଏବଂ ସ୍ନେହ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱକୁ ସହଯୋଗୀ କରିଦିଏ ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ସଫଳତା ନିକଟକୁ ଆସିବାରେ ଲାଗିଛି । ମିଶିଯିବା ଏବଂ ଜାଣିବାରେ ପଡିଯିବା ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସଫଳତାର ରୁମ୍ବକ । ଏହି ରୁମ୍ବକ ନିକଟକୁ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ବହୁତ ସହଜରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ତୁରନ୍ତ ଆସିଯିବେ ।

ମିଶିବାରେ ଭାଗ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ସ୍ନେହ ଭରା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବଦା ନିକଟରେ ରହିବେ । କେବଳ ବାବାଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ବାପଦାଦା ଦେଖିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆସିବେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମକୁ ଦେଖି - ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁ କର୍ମ କରିବାର ଅଛି ବା କିଭଳି ହେବାର ଅଛି ତାହା ସହଜରେ ବୁଝି ପାରିବେ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମ ହିଁ ଭବିଷ୍ୟତ ଯୋଜନାର ରୂପରେଖ ଅଟେ ।

ଭଲ ଭଲ ଯୋଜନା ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବା ସମୟରେ ବାପଦାଦା ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ସେହିଭଳି ଲକ୍ଷ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରଖି ଯେ ଏହି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ କୌଣସି ବି ବର୍ଗ ବଞ୍ଚିତ ନ ରହେ । ହୁଏତ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଅଧିକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ କରିପାର କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରଖି ଯେ ସବୁ ବର୍ଗର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ନିମ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବୁ । ବାକି ଆଗକୁ ଗଲେ ଏହାକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ବଢାଇ ଚାଲିବ । ତେଣୁ ସମୟ ଅନୁସାରେ କରିଚାଲି । କିନ୍ତୁ ସମାପ୍ତିକୁ ନିକଟକୁ ଆଣିବାକୁ ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆବଶ୍ୟକ । ହେଲେ ଏତେ ବଡ଼ ଦୁନିଆର ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ତ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଣିପାରିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଦୃଢ଼ତା ପୂର୍ବକ କହିପାରିବ ଯେ ଆମେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସବୁ ବର୍ଗ ଆଧାରରେ ସହଯୋଗୀ କରିଛୁ, ତେଣୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର କାରଣକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବାହାନାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବ । କେହି ବି ବର୍ଗ ଯେପରି ଅଭିଯୋଗ ନ କରିବେ ଯେ ଆମକୁ ତ ଜଣାନାହିଁ ତୁମେମାନେ କ’ଣ ସବୁ କରୁଛୁ? ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ମଞ୍ଜୁଳି ପୋତି ଦିଅ । ବାକି ଯେତିକି ସମୟ ମିଳିବ, ଯେପରି କରିପାରିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ବୁଝି କରାଇପାରିବ । ଏଥିରେ ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ ଯେ କିପରି କରିବୁ, କେତେ କରିବୁ? ଯେତିକି ହେବାର ଅଛି ସେତିକି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବ । ଯେତିକି କରିଛି ସେତିକି ସଫଳତାର ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିବ । ନିମ୍ନ ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିବ ନା?

ବାକି ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଣିବାର ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ମଧ୍ୟ ସମୟ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଝିପାଇଁ ପାଖାପାଖି କରିଦେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆରମ୍ଭରୁ ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପ ରଖି ଯେ “ସଫଳତା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମିଳିବ” - ଏହିଭଳି ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପ କରିବା ଆଧାରରେ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ବିଚାର

ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ଆଧାରରେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ବିଚାରର ମିଳନ ଆଧାରରେ ତଥା ବିନୟର ନିଶ୍ଚୟର ଦୃଢ଼ତା ଆଧାରରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଗଲା । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଏ ସେତେବେଳେ ପରଥମେ, ଯେପରି ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ତୁମେମାନେ ଦେଖିଛ - ଯଦି କୌଣସି ବୋଝ ଉଠାଇବାର ଥିବ ତେବେ କ'ଣ କରନ୍ତି? ସମସ୍ତେ ମିଶି ଆଙ୍ଗୁଳି ଲଗାନ୍ତି । ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଭଳି କଥା କୁହନ୍ତି, ଦେଖିଛ ନା! ସେହିପରି ହୁଏତ ନିମିତ୍ତ କେହି ବି ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ଏହି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସମ୍ମତ, ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ, ସମସ୍ତଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଉପାଦାନ-ଉତ୍ସାହର ତରଫର ଶୋଭା ରହିଥିବା କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କୁ ନିଦରୁ ଉଠାଇ ଦେବ । ଏହି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏହି ଭଳି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଜରୁରୀ । ବିଶେଷ କରି ସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର, ସର୍ବ ବରାହମାନଙ୍କର ଏବଂ ବିଶ୍ ର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ ନେବା ହିଁ ସଫଳତାର ଆଧାର ଅଟେ । ଏହା ଭିତରେ ଯଦି ଟିକିଏ ବି ଅନ୍ତର ରହିଯିବ ତେବେ ତାହା ସଫଳତାରେ ଅନ୍ତର ପଡ଼ିବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହସଯୁକ୍ତ କଥା ଶୁଣି ସେହି ସମୟରେ ହର୍ଷିତ ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସଂଗଠନ ପ୍ରତି ସମ୍ମତଥିବା କାରଣରୁ ସମ୍ମତର ପ୍ରତିଦାନ ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଅଟ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଥର ଭଲରୁ ଭଲ ହୋଇଛ ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ତବଳ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ଦୂରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଉଠୁଥିବା କାରଣରୁ ବାପଦାଦା ବିଶେଷ ପିଲାମାନଙ୍କର ହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନିଜ ହୃଦୟରେ ସମାହିତ କରି ନେଉଛନ୍ତି । ଆର୍ଛା!

କୁମାରୀମାନେ ତ କହିନିଶ୍ଚାଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବାସ୍ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦକୁ ମନେରଖ ସବୁଥିରେ ଏକ୍, ଏକମତ, ଏକରସ, ଏକମାତ୍ର ବାବା । ଭାରତର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଅନ୍ତରର ସହିତ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁଭଳି ଲକ୍ଷ୍ମଣ ରଖିଛନ୍ତି ସେହିଭଳି ଲକ୍ଷ୍ମଣ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି । ବୁଝିଲ? ତେବେ କାହାକୁ କହିବୁ, କାହାକୁ ନ କହିବୁ - ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି! (ଦାଦୀଜୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଚ୍ଚିତ କରି) ଯେଉଁମାନେ ନିମିତ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରହୁଛି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସହାନୁଭୂତିର ଲକ୍ଷଣ । ଆର୍ଛା ।

ମିଟିଙ୍ଗ୍‌ରେ ଆସିଥିବା ସବୁ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ଷ୍ଟେଜ୍ ଉପରକୁ ଡାକିଲେ:-

ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ସେବା ପ୍ରତି ଥିବା ସମ୍ମତକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ସେବାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ଦ୍ ାରା କେତେ ପରିମାଣରେ ଚାରିଆଡୁ ସଫଳତା ମିଳିଥାଏ, ଏହି କଥାକୁ ଟିକିଏ ଚିନ୍ତା କରିବ ଏବଂ ଦେଖିବ । ବାକି ସେବାର ଲଗନ ବହୁତ ଭଲ ରହିଛି । ଦିନ ଏବଂ ରାତିକୁ ଏକ୍ କରି ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଧାଉଁଛ । ବାପଦାଦା ତ ମେହେନତକୁ ମଧ୍ୟ ମୋହବତ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମତ ରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମେହେନତ କରି ନାହିଁ ବରଂ ନିଜର ସମ୍ମତକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛ । ଆର୍ଛା! ବହୁତ ଭଲ ଉପାଦାନ-ଉତ୍ସାହ ବାଲା ସାଥୀ ମିଳିଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବିଶାଳ ଏବଂ ଦିଲ୍ ମଧ୍ୟ ବିଶାଳ ତେଣୁ ଯେଉଁ ବିଶାଳ ଦିଲ୍ ରହିଛି ସେଠାରେ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାର ଲଗନକୁ ଦେଖି ପ୍ରତିଦିନ ଖୁସିର ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି । ଅନେକ ଥର ମଧ୍ୟ ଏହି ଗୀତକୁ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି - “ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ” ଆର୍ଛା । ଆସିବା ଭିତରେ କେତେ ରହସ୍ୟ ଲୁଚି ରହିଥିଲା, ତୁମେମାନେ ତ ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝିପାରୁଛ ନା! ତାହା ତ ବାବା ଜାଣନ୍ତି ତାଙ୍କର ସେହି ରହସ୍ୟ ଜାଣେ । (ଦାଦୀଜୀ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଭୋଗ ସ୍ ିକାର କରାଇବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲେ) ଆଜି ବାପଦାଦା ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ ାରା ହିଁ ସ୍ ିକାର କରିବେ । ଆର୍ଛା ।

ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛ ଏବଂ ପରସ୍ପରର ପାଖାପାଖି ମଧ୍ୟ ହେଉଛ ନା! ସେଥିପାଇଁ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ଅଛି । ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧର ସମୀପତା ସେବାର ସଫଳତାକୁ ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସିବ । କେହି ଥକି ଯାଇ ନାହିଁ ତ? କ'ଣ ବହୁତ କାମ ମିଳି ଯାଇଛି କି? କିନ୍ତୁ ଅଧା କାମ ତ ବାବା କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଉପାଦାନ-ଉତ୍ସାହ ଭଲ ଅଛି । ଦୃଢ଼ତା ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା! ସମୀପତା ମଧ୍ୟ କେତେ ନିକଟରେ ଅଛି? ଯଦି ମିଶିବା ଏବଂ ପରସ୍ପରତନ ହେବାର ସଂସ୍କାର ରୂପୀ ରୂପକକୁ ଧାରଣ କରିବ ତେବେ ସମୀପତା ସମସ୍ତଙ୍କ ଗଳାରେ ସଫଳତାର ମାଳା ପିନ୍ଧାଇ ଦେବ, ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉଛି? ଆର୍ଛା! ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଭଲ ଅଟ ।

ଦାଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥିବା ଅଭିନନ୍ଦନ ମହାବାକ୍ସ (୩୧.୦୩.୮୮)

ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ପରସ୍ପରକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ବା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଛ ଏବଂ ଏହା ହିଁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ବିଧି ଅଟେ । ଏହି ବିଧି ଦ୍ ାରା ତୁମମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ଭଲରେ ଚାଲିଛି । ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ “ହା ଜୀ” କହିଲ ବା ଧନ୍ୟବାଦ କହିଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲ, ଯଦି ସମସ୍ତେ ଏହି ବିଧିକୁ ଅନୁକରଣ କରିବେ ତେବେ ସମସ୍ତେ ଫରିସ୍ତା ହୋଇଯିବେ । ବାପଦାଦା ଛୋଟିଆ ମାଳାକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ କେବଳ ହାତର କଞ୍ଚକଣ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଗଳାର ମାଳା ତିଆରି କରିବାରେ ଲାଗି ପଡ଼ିଛ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳପ ସଂଖ୍ୟକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆଣିଛ । ଏବେ ଆଉ ଟିକିଏ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦରକାର । ସେବାର ବିସ୍ତାରକୁ ଅଧିକ ଚାଲିଯାଉଛି ତେଣୁ କେବେ କେବେ ନିଜ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । “ବିସ୍ତାର”

ଭିତରେ “ସାର” ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଜୀଙ୍କର ସମ୍ପୃତି କେବେ କେବେ ଗୁପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ରହୁନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ହିଁ କହୁଛ ଯେ ଏବେ ଏହିସବୁ ହେବାର ଅଛି । କେବେ ଏଭଳି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦିନ ଆସିବ ଯାହା କି ତୁମେ କହିବ - ଯାହା ହେବା ଭରିତ୍ ତାହା ହିଁ ହେଉଛି । ପ୍ରଥମେ ଦୀପମାନଙ୍କର ମାଳା ତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ । ବାପଦାଦା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତତ୍ୟକ୍ଷର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ବଢ଼ାଇବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମୁରତ ମନେ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ଏକତା ହିଁ ଯଦ୍ୱାରା କିଲା ଅଟେ । ଚାହେଁ ୧୦ ଜଣ ଥାଅ, ଚାହେଁ ୧୨ ଜଣ ଥାଅ କିନ୍ତୁ କିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁରଗର କାନଥ ଅଟ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟସ୍ଥ କେତେ ଖୁସି ହେଉଥିବେ! ବାପଦାଦା ତ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିମିତ୍ତ ତ ତୁମେମାନେ ଅଟ ନା । ତୁମମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱଗଠନ ଭଳି ଯଦି ଦ୍ୱି ତୀକ୍ଷ ତୃତୀକ୍ଷ ଗୁପ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବେ ତେବେ କମାଳ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏବେ ଏହି ଭଳି ଗୁପ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଯେପରି ପ୍ରଥମ ଗୁପ୍ତ ପାଇଁ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସହିତ ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିଛି । ଯଦିଓ ସ୍ୱ ଭାବ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଟେ, ତାହା ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବ କିନ୍ତୁ “ସମ୍ପାନ ଅଛି”, “ସ୍ନେହ ଅଛି”, ହାଁ ନୀ ଅଛି, ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ନିଜକୁ ନିଜେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନେଇପାରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଯଦ୍ୱାରା ଗୁପ୍ତ କିଲାର କାନଥ ମଜବୁତ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଛନ୍ତି । ମୂଳଦୁଆକୁ ଦେଖି ଖୁସି ଲାଗୁଛି ନା । ଯେପରି ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଗୁପ୍ତ ସମସ୍ତତ୍ୟକ୍ଷକୁ ଦେଖାଯାଉଛି, ଏହିଭଳି ଯଦି ଆଉ କେତୋଟି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଗୁପ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବେ ତେବେ ସେବା ତୁମ ପଛେ ପଛେ ଆସିବ । ଭ୍ରମାପାରେ ବିଦ୍ୟ ମାଳା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପରସ୍ପରର ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସ୍କାରର ମିଳନ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ତ ମାଳା ତିଆରି ହେବ । ଯଦି ଗୋଟିଏ ଦାନା ଗୋଟିଏ ପଟେ ଥିବ ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦାନା ତା’ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହୁଥିବ ତେବେ ମାଳା ତିଆରି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଦାନା ସହିତ ଦାନା ମିଶି ଯାଉଥିବ ଏବଂ ପାଖକୁ ପାଖ ସନ୍ଦେଇ ହୋଇ ରହୁଥିବ ତେବେ ଯାଇ ମାଳା ତିଆରି ହେବ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଟ । ଆରକ୍ଷା ।

ଏବେ ସମସ୍ତତ୍ୟକ୍ଷ ସହିତ ମିଶିବାର ପୁରାପୁଣ୍ୟ ରୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁରୁବରୁ କହିଥିଲୁ ନା - ରଥକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଏକସଙ୍ଗରା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଚଳାଇବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ନଚେତ୍ ଏହା କୌଣସି ସାଧାରଣ କଥା ନୁହେଁ । ସବୁ କଥାକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ନା । ପୁଣି ବି ସର୍ବଶକ୍ତିର ଷ୍ଟକ୍ ସେତିକି ଭରପୁର ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ରଥ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଏତିକି ସହଯୋଗ ଦେଇପାରୁଛି । ଯଦି ସେତିକି ଶକ୍ତି ନଥା’ନ୍ତା, ତେବେ ଏତିକି ସେବା କରିବା ମୁଶ୍କିଲ ହୋଇଯାଆନ୍ତା । ଏହା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭ୍ରମାପାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ସ୍ୱ ତନତ୍ର ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ଯାହାର ଯେତିକି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମର ପୁଞ୍ଜି ରହିଥାଏ ତାହା ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ କାମରେ ଆସିଥାଏ । କେତେ ଆତ୍ମାତ୍ୟକ୍ଷର ଆରଣୀବାଦ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମିଳି ଯାଉଛି, ତାହା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନଥା ରହୁଛି । କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷ ପୁଣ୍ଡଳି ନିମାଧିବା କାରଣରୁ ଏହି ଆତ୍ମାକୁ ବିଶେଷ ପାର୍ଟ ମିଳିଛି । ନିର୍ବିଘ୍ନ ଭାବରେ ରଥ ଚାଲିଥିବ - ଏହା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭ୍ରମାପାର ପାର୍ଟ କୁହାଯିବ । ୨ ମାସ ଧରି ମିଳନ କରାଇବାର ପାର୍ଟ କରିବା କିଛି କମ୍ କଥା ନୁହେଁ । ଆରକ୍ଷା ସମସ୍ତତ୍ୟକ୍ଷ ସମତୁଷ୍ଟ କରିବା ।

ଅବଶ୍ୟକତ ମୁରଲୀରୁ ସଂଗୃହିତ ହୋଇଥିବା କିଛି ଅମୂଲ୍ୟ ମହାବାକ୍ୟ (ପ୍ରଶ୍ନ - ଉତ୍ତର ରୂପରେ)

ପ୍ରଶ୍ନ : - କେଉଁ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସ୍ୱ ରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହେବା ଦ୍ୱ । ରା ହିଁ ସବୁ ଦୁର୍ବଳତା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ?

ଉତ୍ତର : - କେବଳ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସ୍ୱ ରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଅ । ପୁରୁଷ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ରଥର ରଥୀ, ପ୍ରକୃତିର ମାଲିକ । ଏହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସ୍ୱ ରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହେବା ଦ୍ୱ । ରା ସବୁ ପ୍ରକାରର ଦୁର୍ବଳତା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, କାରଣ ପୁରୁଷ ପ୍ରକୃତିର ଅଧିକାରୀ ଅଟେ ନୁହେଁ କି ଅଧୀନ । ରଥୀ ରଥକୁ ଚଳାଇଥାଏ, ରଥର ଅଧୀନରେ ନଥାଏ ।

ପ୍ରଶ୍ନ : - ଆଦିକାଳର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ କେଉଁ ସଂସ୍କାରକୁ ଏବେଠାରୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ?

ଉତ୍ତର : - ନିଜର ଆଦି ସମସ୍ତର ଅଧିକାରୀ ସଂସ୍କାରକୁ ଏବେଠାରୁ ହିଁ ଧାରଣ କର । ଯଦି ବହୁତ ସମସ୍ତ ଧରି ଯୋଦ୍ଧା ପଣିଆର ସଂସ୍କାର ରହିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନ କରି କରି ସମସ୍ତ ବ୍ୟତୀତ କରିବ, ଆଜି ଜିତିବା, କାଲି ହାରିବା ବା ଏବେ ଏବେ ଜିତିବା ଏବେ ଏବେ ହାରିବା, ସଦାକାଳର ବିଦ୍ୟା ହେବାର ସଂସ୍କାର ତିଆରି ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ ତେବେ କ୍ଷତ୍ରିୟ କୁହାଯିବ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ନୁହେଁ । ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଦେବତା ହୋଇଥା’ନ୍ତି କିନ୍ତୁ କ୍ଷତ୍ରିୟମାନେ କ୍ଷତ୍ରିୟ କୁଳକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ।

ପ୍ରଶ୍ନ : - ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତକ ହେବା ପୁରୁବରୁ କେଉଁ କଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ?

ଉତ୍ତର : - ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତକ ହେବା ପୁରୁବରୁ ନିଜର ସ୍ୱ ଭାବ-ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ । ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ବୃତ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆବଶ୍ୟକ । ତୁମେମାନେ ଦରଷଣ ଅଟ ଯିଏକି ଏହି ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱ । ରା ଦେଖୁଛ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନିଜର ଦିବ୍ୟ ନେତ୍ର ଦ୍ୱ । ରା ଦେଖ ନୁହେଁ କି ଚରମ ଚକ୍ଷୁ ଦ୍ୱ । ରା । ଯଦି ଦିବ୍ୟ ନେତ୍ର ଦ୍ୱ । ରା ଦେଖିବ ତେବେ ସ୍ୱ ତଃ ଭାବରେ ଦିବ୍ୟ ରୂପ ହିଁ ଦେଖାଯିବ । ଚରମ ଚକ୍ଷୁ କେବଳ ଚରମକୁ ହିଁ ଦେଖିଥାଏ, ଚରମ ବିଷୟରେ ହିଁ ଭାବିଥାଏ - ଏହି କାମ ଫରିସ୍ତାମାନଙ୍କର ବା

ବ୍ରାହ୍ମପଣମାନଙ୍କର ନୁହେଁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ : - ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେଉଁ ଦିବ୍ଵ ନେତ୍ରରେ ଦେଖିବା ଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟି ବା ବୃତ୍ତି କେବେ ବି ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ?

ଉତ୍ତର : - ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାରୀ ଶରୀରଧାରୀ ଆତ୍ମାକୁ ଶକ୍ତି ରୂପରେ, ଜଗତ ମାତା ରୂପରେ ଏବଂ ଦେବୀ ରୂପରେ ଦେଖି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଦିବ୍ଵ ନେତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଦେଖିବା । ଶକ୍ତିତ୍ଵ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଯଦି କେହି ଆସୁରୀ ମନୋଭାବ ରଖି ଆସିଥାଏ ତେବେ ସେ ଭସ୍ମ ହୋଇଯାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଇଏ ଆମର ଭଉଣୀ ବା ଚିତ୍ତର ନୁହଁନ୍ତି, ଶିବ-ଶକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ମାତାମାନେ ଏବଂ ଭଉଣୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ନିଜର ଶିବ-ଶକ୍ତି ସ୍ଵରୂପରେ ସ୍ଥିତ ରୁହନ୍ତି । ଇଏ ମୋର ବିଶେଷ ଭାଇ ବା ବିଶେଷ ବିଦ୍ଵାର୍ଥୀ ନୁହେଁ, ଏମାନେ ହେଲେ ମହାବୀର, ସେମାନେ ହେଲେ ଶିବ-ଶକ୍ତି ।

ପ୍ରଶ୍ନ : - ମହାବୀର ମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା କ'ଣ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି?

ଉତ୍ତର : - ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସର୍ବଦା ଏକମାତ୍ର ରାମ ହିଁ ବିରାଜମାନ ଥାନ୍ତି । ମହାବୀର ରାମଙ୍କର ହେଲେ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଶିବଙ୍କର ଅଟନ୍ତି । କୌଣସି ବି ଦେହଧାରୀକୁ ଦେଖିବା ସମୟରେ ତା'ର ମସ୍ତକରେ ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖି । ଆତ୍ମା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର ଶରୀର ସହିତ ନୁହେଁ । ତୁମର ଦୃଷ୍ଟି ମସ୍ତକମଣୀ ଉପରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ।

ପ୍ରଶ୍ନ : - କେଉଁ ଶବ୍ଦକୁ ଅବହେଳା ପଣିଆ ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର ନ କରି କେବଳ ଗୋଟିଏ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କର, ତାହା କ'ଣ?

ଉତ୍ତର:- ପୁରୁଷାର୍ଥ ଶବ୍ଦକୁ ଅବହେଳା ପଣିଆ ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର ନ କରି କେବଳ ଏହି ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କର ଯେ - ମୋତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯାହା ବି କରିବି କେବଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ହିଁ କରିବି ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହିଁ ହେବି । ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:-

: - ବିକାର ଗୁଡ଼ିକର ବଂଶର ଅଂଶକୁ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ସର୍ବ ସମର୍ପଣ ବା ଚରଣୀ ହୁଅ । ଯେଉଁମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜରୁରୀ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗାଇବା ପାଇଁ ନିଜର ପୁରୁଣା ସ୍ଵଭାବ ସଂସ୍କାର ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଥାନ୍ତି, ମାୟା ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୀତିରେ ଧରି ନେଇଥାଏ କାହିଁକିନା ସେମାନେ ପୁରୁଣା କର୍ମର ହିସାବ ଖାତାର ଛୋଟିଆ ଅଂଶରୁ ମଧ୍ୟ ଧରା ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି କାରଣ ମାୟା ବହୁତ ତୀକ୍ଷଣ ରୂପିନୀ ଅଟେ, ତା'ର ଜାଣି ପାରିବାର ଶକ୍ତି କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ ସେଥିପାଇଁ ବିକାର ଗୁଡ଼ିକର ବଂଶର ଅଂଶକୁ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ କର, କୌଣସି କୋଣରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ସମ୍ପତ୍ତିର ଟିକିଏ ବି ଚିହ୍ନ ନ ରହୁ - ତେବେ କୁହାଯିବ ସର୍ବ ସମର୍ପଣ, ଚରଣୀ ବା ଯଜ୍ଞର ସନ୍ଦେହୀ ସହଯୋଗୀ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

: - କାହାର ବିଶେଷତା କାରଣରୁ ତା' ପ୍ରତି ବିଶେଷ ସନ୍ଦେହ ଆସିଯିବ - ଏହା ମଧ୍ୟ ମୋହ ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***